

Szerkesztőség és kiadóhivatal: IV. ker., Kecskeméti-utca 6. szám (Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság).
Előfizetési árak: egész évre (két kötet) 8 forint; félévre (egy kötet) 4 forint; negyedévre 2 forint. *Egyes szám* ára 16 krajczár.

ÚJ FOLYAM. IX. KÖTET.

8. SZÁM.

BUDAPEST, 1890. FEBRUÁR 23.

Gróf Andrassy Gyula.

**Nincsen Pantheonunk, hova őt el kéne helyeznünk;
 Van szívünk: abba legyen zárva örökre neve!**

Az aradi siroknál.

(Február 15.)

*Négy évtized repült el gyorsan immár,
 Hogy atkündé szörnyű hadát a Don...
 A szél végigfujt véres nyomain már,
 Moh a síron, harctéren új vadon.
 De hogyha jő október szörnyű napja,
 A rengeteg bűg, nyílnak a sírok,
 Följajdul a szív bánatos haragja...
 Koszorút kérnek ők, a martýrok.*

*A muszka jött s mert hősen a silányat
 Levertük, ő száll sikra most velünk;
 Vívunk tovább kélségb'esett csatákat,
 Világosnál eltörte fegyverünk.
 Atadta a gyéváknak hőseinket.
 De szólt: mind Isten volt, akként vivott,
 Bosszút ne állj, mi döntök el helyetted...
 Koszorút kérnek ők a martýrok*

*S a haldokló oroszánt bős rugással
 Illette most a vérszemet kapott...
 Eltelt a hon búbánattal, sirással,
 S a bús Arad gyásznapra virradott.
 Nem tudta, nem, az éjszak szörnyű réme,
 Hogy zsarnok szívbe' rút bosszú lobog...
 Tizenhárom bitófa hadd regélje...
 Koszorút kérnek ők, a martýrok.*

*S ma újra várjuk ezt a «szörnyű hordát»,
 Határon áll elszánt ezernyi had,
 A szálló harezdalt riadozva hord át.
 Mondjuk: «Magyar ne hadd magad, ne hadd!»
 De oly szelíden mi szólít Aradról?
 Martýr siroknál zengő bús karok...
 Engesztelő szó mélabús ajakról...
 Koszorút nyernek ők, a martýrok.*

*Mily ismerős dal! Vérpádon, bitóról
 Orosz szabadság-hősök éneke;
 Turgenjew, Puskin — a szabadítóról
 Dalol... Rab nép valjon megéred-e?
 Verescagin csodálatos színekben
 Mit panaszol? Csak ez a bús titok...
 Mély honfi bú hazát nyer a szívekben!
 Koszorút kérnek ők, a martýrok,*

*Orosz hon énekes fia, leánya
 Megáldja az aradi Golgotát...
 Ha e rajongó nép lánczát lehányja,
 Többé nem iszonyat vezérli át.
 A kor halad s miattad, zsarnok érdek,
 Nem telnek vérrel sánczárkok, sírok...
 S im, Aradon (nép nem gyűlölhét népet)
 Koszorút nyernek ők, a martýrok!*

Gáspár Imre.

A Mujkosék hizója.

A Mujkos-familia disznótorra készült.

Olyanra, hogy az egész vármegye beszéljen róla. De volt is ám mivel disznó-tort csinálni: olyan ártány rőfögött a disznó-óljukban, mint egy hegy. Az egész Görömböly csodájára járt.

Mikor a mult hónapban az a nagy havazás volt, Mujkosék eltökélték a disznó-tort.

— Holnap reggel megöljük a mankát, Gyuri öcsém,
— Megöljük.

Egész éjjel nem tudtak aludni a holnapi nagy gyönyörűséggel való ábrándozásuk miatt s kora haj-

— Oh, dehogy mókázok, dehogy mókázooók!!

Egy szó, mint száz: a hizott disznó eltűnt, elveszett. Keresték, kutatták az egész városban: nincs, hát nincs.

— De a keserűségét is: ezt nem hagyjuk annyiban, Gyuri öcsém.

— Ugyan mit csinálunk? — siránkozott Gyuri, a kinek extra vesztesége is volt, mivelhogy a hizó hólyagjára ő aspirált, dohány-zacskót akarván abból magának csinálni.

— Hol a puska? — riadt fel Demeter bátya.

— A puska? Mit akar Demi bátyám... hiszen kár, nagy kár azért a gyönyörű hizóért... de föbe löni magát mégsem érdemes érte...

— Nem is. Hanem megyünk, Gyuri öcsém, és kikutatjuk a hizót a föld alól is.

— Gyerünk, Demi bátyám, gyerünk.

S elindultak a térdig érő hóban.

Mentek, mentek, mendégéltek... Előbb jó messzire a kis várostól, aztán körbe kanyarodtak, körül a határon Cserebűly falu körül.

Két-három órai gyalogolás után, a mint visszaértek a város alá, egyszer csak felrikkant Gyuri:

— Ihun ni, Demi bátyám, nyomot látok a hóban...

nalban felkeltek, mint a hogy a disznó-torhoz illik.

Sietnek is mindjárt a disznó-ólhoz. Gyuri öcsém lázas gyönyörrel nyitja ki az ólat.

— Csiku, csiku, gyere ki.

A csiku nem jön, nem mozdul.

— Csak nem döglött meg?

— Jézus Mária! Demi bátyám ne ijesztesse.

Gyuri leguggol, benéz...

— Jajj!

— No?

— Jajj!

— Szólj már... de rosszat ne szólj, mert elajulok, Gyuri öcsém.

— A hizó...

— A hizó?

— Nincs i-i-itt...

— Most meg én mondom, hogy ne ijesztesse...no, úgye, hogy csak mókázol...

- Istenuccse nyom.
- Friss nyom.
- Ma reggeli nyom.
- Két ember nyoma.
- Istenuccse kettőé.
- Utána, Demi bátyám.
- Előre öcsém.

S mentek reménykedve, mindig a nyom mellett... mindig a nyom mellett... Jó hosszú gyaloglás után egyszer csak Demi bátya rikkant nagyot:

- Krisztusa ne legyen a zsványainak...
- No?
- Nem ketten voltak ezek, de négyen... nézd csak.
- De már csakugyan... ni...
- Négy nyom van a hóban.
- Négy friss nyom!
- Előre Gyuri öcsém.
- Négy emberrel még megbirunk.

S mentek tovább. Bizonyosra vették, hogy nyomán vannak a disznó-tolvajoknak. Tovább haladtokban feltűnt a közel szomszéd falu Cserebüly.

- Úgy látszik a cserebülyiek voltak.
- Majd rájövünk.

— De ni ni, Demi bátyám, úgy látom, hogy hatan voltak a csappantani valók.

- Ugyan miből látnád már no?
- Hát a nyomukból. Nézze, Demi bátyám: hat nyom egymás mellett.
- Mondasz valamit.
- Demi bátyám... jó lett volna talán a Miska bérést segítségül hozni...

— Hiszen csak nem esznek meg, — próbálta a bátorságot Demi bátya, de érezni való volt a hangján, hogy nagyon vékonyan telt.

Mennek tovább, mendegélnek. Cserebüly falu egyre közelebb tűnik fel, a Mujkosék fészke, Görömböly egyre távolabb. Csak sokáig kell azt a nyomot követni. Cserebüly hol a templomos oldalával van feléjük, hol a vályogvető czigányok kalibáival, a melyek pedig éppen ellenkező oldalon fekszenek.

— Uccsegéljen, Gyuri öcsém, nyolczan voltak a betyárok.

- De már csakugyan nyolczan.
- Nyolcz nyom a havon.
- Nyolcz friss nyom.
- Ennek fele se tréfa, Gyuri öcsém.
- Nem volna czélerányosabb inkább visszatérni?
- Vissza? inkább meghalok, hogysen itt hagyjam a hizómat, mikor nyomon vagyunk. Ne félj Gyuri öcsém.

Gyuri egyet sóhajt s követi Demi bátyjával megint a nyomot.

Hanem most már rövidebb időközökben jönnek újabb-újabb felfedezésekre.

- Tizen voltak.
- Tiz nyom.

Cserebülőhöz, hogy ha bele nem akartak lépni a nyomokba s nem akarták azokat elrontani, hát a házak oldalához szorultak...

— Mi isten csodája ez, Gyuri öcsém? — fakad ki végre Demi bátya. — nyom van, de nem vezet sehova.

— Én fel nem foghatom.

Úgy látszik, hiába jártunk, mer' nem állapodik meg a nyom sehol.

— Most már kérdezzük meg a bírót, hát ha az tud valamit.

— Kérdezzük meg.

— Tíz a'
— Tíz friss nyom.
— Hallja csak, Demi bátyám, nem álom-e ez?

— Bomolj meg: ketten csak nem álmodunk egyformát

— Igaz...

— No hát, ne okcsodj, hanem gyere, ha egy légió volt is.

S ím, már egész Cserebülő alatt vannak, de mentől nagyobb a remény-ség, annál nagyobb a riasztás is.

— Demi bátyám, tizenketten voltak.

— Nem bánom én, ha tizenkétezeren voltak is... van Cserebülőn is hatóság... a bíró jó esmerősöm... haza visszük a hizót, Gyuri... megkapod te még azt a dohány-zacsót, Gyuri.

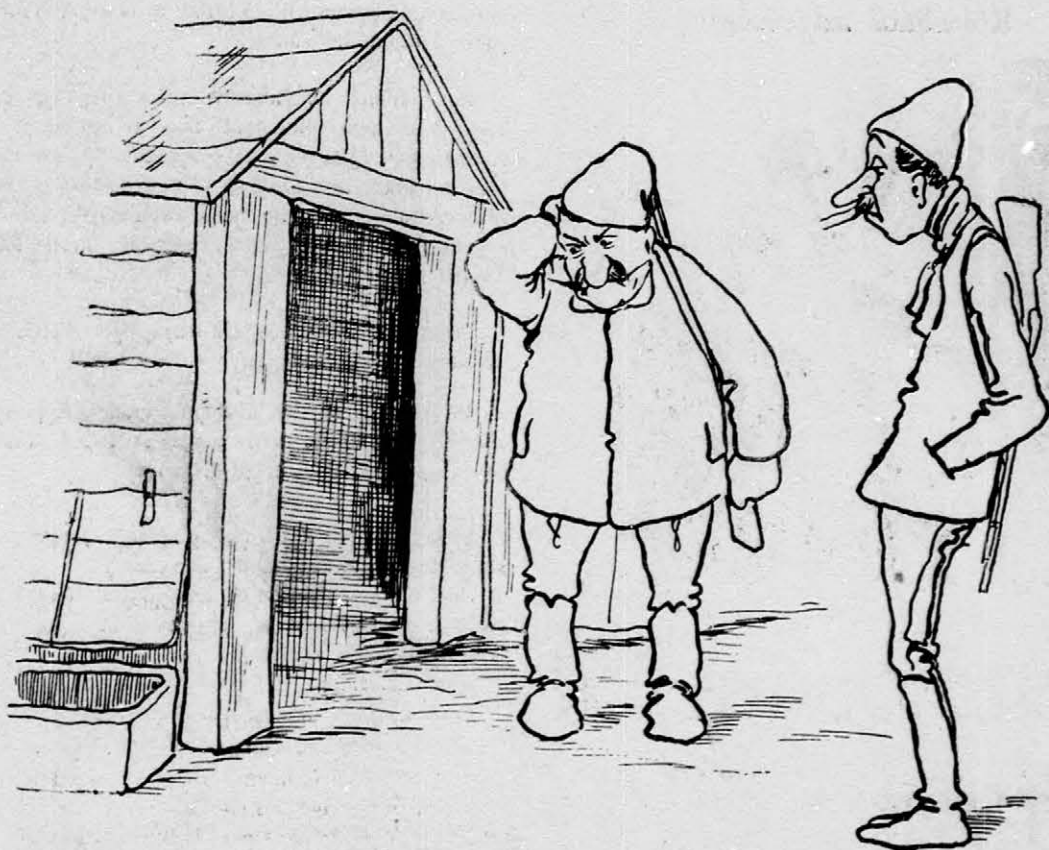
Mit himezzünk-hámozzunk tovább: a nyomon már annyira közel értek

Előhívták a bírót, a ki aztán csakugyan megmagyarázta nekik a furcsaságot, miután ő is megvizsgálta a nyomokat.

— Ej, téns-uraim, de hiába fáradoztak egész nap, hát nem nézték meg jobban azokat a nyomokat? nem vették észre, hogy azok a nyomok egy hajszálig mind csak az urak nyomai? Nézzék meg csak jobban. A dolog úgy eshetett, hogy mikor jókor reggel elindultak Görömböly mellől, Cserebülő körül egy nagy kört jártak, ráakadtak a maguk nyomára, aztán a mellett jártak mindig karikába, karikába Cserebülő kö-

rül, jártak mindig kisebb-karikába, míg végre ide értek a falu alá... ide bizony egyenesebb úton is elérhettek volna...

De még csak egy kukkot se szóltak, úgy mentek haza Görömbölyre.

Csak otthon az üres ól mellett megállapodva kiáltott fel Demi bátya:

— Hej, Gyuri öcsém! Gyuri öcsém!...

— Bizony, Demi bátyám!

Vén szamár.

Ott harcolt ő is Isaszeghnél,
Kápolnánál és sok helyütt.
Könnyt ismertté lett a földön
Létét küzdő kis nemzetünk...
Ma már a szív is idegen lesz,
S ő még magyar ruhába jár,
Kinevetik a szalonokban,
Milyen bolondos vén szamár!

Mindig nagyobb lesz azok száma,
Kik a „harzáért” küzdenek.
S óh, e küzdelmek árát mindig
Csak a szegény hon adja meg.
Ő is küzdött... s mily csoda, hogy még
Követségre sem aspirál,
Kinevetik a „vértanúk” őt,
Milyen bolondos vén szamár!

Divatos most a dicső multat
Felelgetni lelkesen,
Büszkén vallja volt harczosának
Magát minden jellemtelen.
Ki áruló volt s ilykép úr lesz, —
Ő hallgat s így koldús csupán;
Kinevetik az élelmések:
Milyen bolondos vén szamár!

S midőn kórházban, elhagyottan
Hal meg, ki rejté érdemét,
Sirján egy szónok dörgi őket,
Hogy feltűnjék a — szép beszéd...
Szerencse, hogy el lesz hantolva
Ékhez mélyen a földbe, már,
Mert megfojtaná e nagy szájút
Az a bolondos vén szamár!

Haan Béla.

Kölcsönös szivesség.

Maszkok. Tudod mit barátom: ha akard leveszszük az álarcunkat, hogy megláthasd, milyen csinosak vagyunk.

Úr. Nagyon jó; viszont én is őszinte leszek s megmutatom a tárczámat, hogy nincs benne egy fitying sem.

A hétről.

Nem volt Viczmándynak elég széles nyakravalója. Azért kellett meghalnia. Petőfi már megénekelte a nyakravalós vitézséget, a maga érdeme szerint. Nem is hisszük, hogy a vitézség mérve, egy nyakravalótól függne. Hanem egy *nyakra-raló* mégis jutott eszünkbe akkor, a mikor Tisza K. és br. Fejérvári Géza eljárták a parlamenti haláltáncot, a szegény öngyilkos magyar fiú felett. *Ezt* a nyakravalót érdemelnék meg azok, a kiknek nem tetszik a keskeny nyakravaló.

Ujságot olvasott.

Szörnyű! Ujságot olvasott!
Talán bizony a «Pesti Naplót»-t
Mely napról-napra, egyre tesz
A Tisza füleibe taplót!

Vagy még talán az «Egyetértés» t,
Ügrom s Irányi Dániel
Ezen ujságban volna kész
Ármádiánkat verni el!

Szörnyű! Ujságot olvasott!
Tehát nem is a *reglamát*,
Hogy abból megtanulja, mint
Kell futni tüskön-bokron át!

Szegény Darmai (Viczmándy) Viktor! Ki emlékeznék reád? Köztársasági verseidre? A zsarnokságra szórt csengő bongó rimeidre? Imé, a szegény Viczmándi önkéntes, a te unokabécséd folytatta ezt a poézist, a midőn életét vette. Még igaz-

ságtalanabb parlamenti kritikusai akadtak, mint a minők a poéta Viczmándié voltak!

Ha mindenki öngyilkos volna, a kinek egy zálogcédulája van, akkor nem volna több magyar ifjú, mint csak a Tisza Kálmán fiai. Igaz, hogy az ő apjoknak is van valamije zálogban. Az országnak adott és ki nem váltott szó. A kiváttatlan zálogcédulák, valamint Tisza Kálmán is, rég le vannak járva s nemsokára hangzik már a bársony zsölle fölött is, hogy *ki ad többet érte?*...

Debreczen tehát megjárta Budapestet. Félünk, hogy egyuttal meg is járta Budapesten.

Mily szépen feleltek a deputáczióknak Apponyi és Irányi! «Szép a fagyalt is» (vélte magában Kuczik Gábor uram) «de hasznosabb *állat* ennél a disznó!»

Szilágyi Gábor azt reményli, hogy propozicióját majdan *objective* fogja szemlélni Debreczen is.

Hej! mikor az embertől már objectivitást kívánnak a reá vonatkozó dolgokban, ez azt jelenti, hogy nem sok okuk van örvendeni — *subjective*!

Praktikusak a debreczeniek! Egy fiskális a banketten úgy köszöntötte fel a nyiregyházi törvényszék elnökét, mint az egyik deputáció szónokát, hogy a felállítandó debreczeni királyi táblánál nagy szerepe leend... A mivel persze elérte szónok, hogy a törvényszéki elnök úr most már szót se szólhat Debreczen érdekében, mert ráfognák, hogy a toasztra gondol!

Nem gúny, hogy a *háborús* királyi tábla-zenebonában Nagyváradot éppen az egy *Bélcés* támogatja?

Felírás báró Fejérvári szerint az egyéves önkéntesek számára: «Lasciate ogni speranza voi chi entrate!»

Gróf Andrassy Gyulának az 50-es években egyszer már megkegyelmeztek, de — a mint gróf Teleki Lászlóval szemben történt a párisi osztrák nagykövet azt kötötte ki a szabad hazamenetel föltételül, hogy gróf Andrassy Gyula otthon «tartózkodjék a politikától».

A gróf nem fogadta el a föltételt.

Ha gróf Teleki László sem fogadja el az elébe szabott önkéntes szilencziúm föltételét, lehetett volna belőle gróf Andrassy Gyula.

Ha gróf Andrassy Gyula elfogadta volna, odáig jut, a hová — gróf Teleki László...

Csak ne tévesztette volna el Csatár bátyó azt a Wenczlit, meg azt a Werndlit! Nem nevezhették volna agyon a mame-lukok az ő szent igazságát.

De mivel eltévesztette, mind a százezer puska (vagy mennyi Wenczlit szegezett báró Fejérvárynak) csütörtököt mondott — *egyszerre!*

Tisza azonban boldog volt. Csatár meginterpellálta. Szólt: «Mert Csatárral szemben, még ő maga is — *csatár*».

Legújabb magyar ábránd.

Disharmoniumra szerzé és játszsza Szilágyi Dezső.

Párisi bonmot.

Párisban a «Jeanne d'Arc», az orleansi szűz előadása január hóban 277.400 frankot hajtott be.

Mikor ezt Sarah Bernhardt meghallotta, meglepetve kiáltott fel:

— Soha sem hittem volna, hogy hogy szűz-et adva annyit lehessen keresni!

E. K. Azt beszélnek a miniszterelnök úrról, hogy nemsokára el akar csapódni! Mivel kényelmetlen volna a parlament hoch-jai alatt nyilatkozni, legyen szives itt, a p. ü. bizottságban megnyugtatót a mamelukjait!

T. K. Kijelenti, hogy e ráfogást nem szándékozik megczáfolni, de azért a mamelukok ismét meg vannak nyugtatva — közös erővel!

A természet csodája.

A természetrajz tanára előadása közben egy tanítvány csodálkozva kiált fel:

— Oh mily csodálatos, mily meglepő minden a természetben.

— De még milyen! — erősíti a tanár, — gongolják csak fel, kérem, hogy még a legnyomorultabb kis féregnek is — *latin neve van!*

Nyelvtörténeti szótár.

Borda = koresma,
bölesész = dajka,
csoroszlya = csurgó,
kandalló = költő,
tengely = koldús,
fekély = ágy,
szablya = olló,

szivar = levegő,
túró = diáznó,
korcsolya = csodaszülött,
pohár = testes ember,
penge = harang,
perez = ügyvéd.

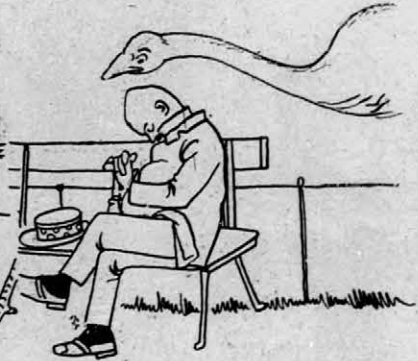
Hogy járt a múlt nyáron a Mujkosék egy rokona?

Pesten jártában kiment az állatkertbe s ott egy padon pihenőt tartott.

A melegben el talált szünetelni. Épen akkor járt ott egy tapasztalatlan struccz.

Nézi, hogy mi lehet az a sima, gömbölyű fehérség, a miről az az ember a szalmakalapját levette?

Nem lesz a más, mint struccz-tojás.

Hosszan aludt a bácsi. Mire felébredt, különös bódultságot érzett a fejében.

— Hallod-e, feleség, — mondja a vendéglőbe visszatérve. — rettenetesen zúg a fejem.

— Hamar jeget, mert megbolondulok; orvost, mert megörülök.

— Hm. hm! különös az eset! — véli a doktor.

— Asszonyom, a kegyed urának a fejét operálni kell.

— Óh istenem! Csak tessék előbb elaltatni valami altatóval.

— Így. Most mindjárt meglátjuk: hogy mi motoszkál úgy a fejében?

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

A m. kir. operától négy zsidókisasszonyt küldöttek el. Vigyázzon Mahler úr, nehogy visszaszerződtesse a helyökre Kordin Mariskát, Komáromi Mariskával. Utóljára még egészen magyar opera talál lenni a magyar királyiból!

*

Volt, hol nem volt — Normandiában
 Volt valaha egy princez,
 Kinek egy rózsá tetszett... Mert — hiába —
 Ilyen rózsá több nincs.

Hogy valahogy a kezét meg ne szúrja,
 Tenni kellett róla,
 Illatát most már Budapesten szórja —
 A — normandi rózsá.

*

Beniczky tudja jól, a róka, hogy Márkus haja nem paróka. Márkus nélkül nincsen kredit, bár elbukott Rea Edith. Szerződtesd vissza, vagy (remember!) nem jö a színházba ember. S ime, hétfőn ütött az óra s megtért aranyhajával — Nóra!

*

Csiky Gergely nagy mester. Lehet, hogy öntudatlanul, de kétségtelen, hogy a darabjaival — kormányellenes politikát üz. Avagy nem világos, hogy a kormányelnök mostani uralkodása csupán «Czifra nyomorúság?» Uralkodásában a 25. §. a «Sötét pont». Az elvek küzdelme Tisza Kálmánra nézve «Kaviár». Tartogatók «A proletárok», továbbá egynéhány érdekeit féltő «Stomfai-család» s egész sereg rendjelt hajhászó «Mukányi». Sikerének titka lehetett ellenzéki vezér korában paraszt-

fogdosás, de most egyedüli vágya a «Király-fogás». Arcza hiába «Janus» — többsége egy-egy lázadó «Spartacus» s bár valaha «Ellenállhatlan» volt, most nem egyéb, mint fecsegő s konfuziókat előidéző «Jó Fülöp». Cselei szétfeszülő «Buborékok», bukniá kell, mert ez a hamis államférfiakra nézve — «Örök törvény»!... Az ilyen műsorért szubvencionáljuk a nemzeti színházat!

*

Podmaniczky. Tudtam, hogy sikkasztanak, azért nem néztem soha a könyvekbe...

Csepreghy Lajos. (Az öngyilkos utolsó levelében.) Az ellenőrzés hiánya okozta vesztemet.

*

A Shakespeare-szerepek közpredára bocsáttatnak. «Lear» (melynek czíme lesz ezentúl «Lirum-lárum») a Szacs vay kezeiből átszarmazik Faludi Antalra. «Othello»-t betanulja Szigeti Imre, «Hamlet»-et Körösmezei Gusztáv.

*

Nórának.

Nórának a beteg Paulay
Kis tamburint dobott
A sajtó fujja reclame-
Sipját és ver dobot.

S mig tapsong a közönség,
Bűvös szavad zeneg...
Dicsőbb harmóniát nem
Álmodnak Istenek!

*

Mért «Vadorzó»? Mert sok benne a vad s az is orozva van.

G. I.

Becsületbeli ügy.

A XV–XVII. században.

— Egy szót se többet! Itt az én becsületemről van szó. Vagy én vagy ön, egyikünk meghal! Mindjárt el is intézzük a dolgunkat... ebben a pillanatban... Fogja ezt a kardot uram, és védje magát! Kezdjük! Egy, kettő! — (A megcsalt férj ellenfelét átdöfi a karddal s az meghal. A megcsalt férj letérdel hozzá): — Istenem, mit csináltam? Gyilkos vagyok, gyilkosss!... Oh, bocsáss meg nekem. (Sirva fakad!)

A XVIII. században.

— Tisztelt uram, kegyelmed bizonyosan tudni fogja, hogy ebben az esetben mi az kegyelmed kötelme. Kegyelmed nekem szátiszfakcióval tartozik. A fegyver-választás engermet, mint sértett illet. A párbaj szczenája kellő dekorációval fog felékesítetttni. Holnap, minek előtte a rózsá-ujjú Auróra az ő Bibor-Kárpitumját felvonná a Keleti Égre s a fényes Foebus megkezdené Légi Uttyát, találkozni fogunk a Csermely partján s a Filemilék éneke mellett kilövendjük pisztolyainkat. A Fátum már elhatározta, hogy ki utazzék a Lethe partjára s ki örvendezzen tovább is az Élet örömeinek? Most addigra is jó egészséget kívánok....

A XIX. században.

— Eh, kedves uram, itt a beszéd semmit sem használ. Két unczia ólom — azzal jó éjszakát! (Megnézi az óráját.) Most 12 óra és 17 perc. Nekem 1 óra és 2 perczkor halaszthatatlan dolgom van; — s ön ép oly jól tudja, mint én, hogy az idő pénz. Nézze kérem: itt van egy suszter-tallér s egy megtöltött revolver. Sas vagy irás? Jól van: legyen ön a sas. (Feldobja a négy-krajczárost.) Hah! én vesztetem: az irás fordult felül. Ördögadtát! (A töltött revolvért homlokához tartja.) Mondja meg a feleségemnek, kérem, hogy ne költjön sokat a temetésemre. Ön pedig szeresse őt, kérem, tovább is, de figyelmeztetem, hogy úgy vigyázzon rá, mint a két szemére. Oh, ő nagyon furcsa egy menyecske! — Jaj, majd el is feledtem: mondja meg a feleségemnek azt is, hogy a mosónénak az 1 frt 85 krajczárját kifizettem, nehogy újra kifizesse ő is... Most pedig szorítsunk kezét! Isten önnel uram. (Agyon lövi magát.)

A XIX. század végén.

— ...Párbaj? Ön komolyan párbajt akar? Hahaha! Azért, hogy én rájöttem, hogy ön a feleségemnek udvarol? Nem rossz! Tudja mit fiatal ember? A dolgot egészen rendbe hozhatjuk békés úton is: ön most fizet 500 forintot s kötelezi magát, hogy feleségemnek évenként 1500 forintot fizet. Micsod-da? Hogy ez rémitő sok? De hiszen ön maga teremtette meg ezt a helyzetét; ki kérte rá? Már pedig én, kedves barátom, egy veszekedett krajczárt sem engedek: erre megsértett becsületed szavát adom. (Torkon kapja a fiatal embert.) Beleegyezik vagy sem? Reményem nem felejtette otthon a tárczáját? (Megkapja a pénzt s megszámlolja.) Helyes, az összeg hiánytalan! Ha nyugtát akar róla, akkor még adjon 17 krajczárt bélyegre. Így. A párbajnak ezzel vége. (Kezet fognak s elválnak.)

A XX-ik században.

Valaky úr photo-telegrammot kap a «férjeket biztosító társaság» ügynökségétől, a melyben tudatják vele, hogy felesége ebben a pillanatban Párisban. Másvalaky úr karjainban édeleg. Valaky úr azonnal felül a legelső elektromos léghajóra s személyesen meggyőződik a biztosító ügynökség jelentésének valódiságáról.

— Ezer bocsánat, hogy háborgatom önöket, — szól a belépő Valaky úr, — de minden másodperczem drága lévén, kénytelen vagyok önt. Másvalaky úr röviden felszólítani, hogy megvásárol-e tőlem, *most rögtön* tizenkét darabot az én elnökségem alatt álló s a «Planéták közti közlekedési úti részvénytársaság» nevét viselő vállalat részvényeiből?

— Oh, kérem... kész örömmel.

— Nagyon jó. (A feleségéhez.) Nesze neked is még tíz részvény. Ezt el fogod adni Egyvalaky úrnak, a kinek a feleségével én 3 óra 27 perc és 8 másodperc múlva szerelmi légyotton leszek. A most mon-

dott időben te oda vezetted Egyvalaky urat a fonotelefon tüköréhez, ahol ő olyat fog látni és hallani. a miért nem fogja a pénzt sajnálni. Tehát a viszontlátásig cziczám. (Megcsokolja nejét.) Mindkettőtöknek a legköltőbb pillanatokot kívánok. (Súg a feleségének.) Rajta kell lennünk, hogy ezeket a részvényeket mentől előbb el adhassuk, mert már rohamosan kezdenek hanyatlani. (Kikiált az ablakon.) Hej, lég-fiakker! (Egy léghajó oda repül.) Magyarország! Budapest! (Beül a kosárba és szivarra nyujt.)

Iksz.

BORKORCSOLYÁK.

— Hány éves vagy, kis leányom?

— A gölya hat évvel ezelőtt hozott, de azt nem tudom, milyen idős voltam akkor?

— Miért rohansz úgy azzal a csomaggal fiú?
Hisz van még idő?

— Muszáj ám ezzel szaladni, mert ez — gyorsárú.

A hogy téged.

Megharapta a kutya az atyafit. Panaszra megy a bíróhoz. A bíró felhívja a kutya tulajdonosát.

— Hogy hívják a kend kutyáját?

— Nem mondom meg.

— Miért?

— Nem merem megmondani.

— De én követelem.

— Hát azt a kutyát úgy hívják, hogy...de ne tessék megharagudni, úgy hívják hogy....

— Na megtudom már egyszer?

— Hát... a hogy magát.

— Az nem lehet. Én N. N. bíró vagyok, úgy talán csak nem hívják?

— Nem.

— Hát hogy? mondja már, mert mindjárt bezáratom.

— Hát azt bizony nem úgy hívják, a hogy magát, hanem «a hogy téged».

K-r Gy. (Keskmt.) A paródia szives fogadtatásban részesül s meg fog jelenni. — **Zb-y A-r.** (Bpst.) Hasonlóképen. — **V-i I-e.** (Bpest.) Nem rossz. Meg fog jelenni. — **M-i J-ő.** (Bpst.) Csak az adomát közölhetjük. — **B-r I-n.** (Szgd.) A kéziratot köszönjük; az egyiket mindjárt ki is adtuk a szedőnek. Mujkosék lakomája azt hisszük, jó lesz. — **L-g L-s.** (Th.) A megtérőnek szives fogadtatást biztosítunk. Lap megy. — **H-n B-a.** (Bpst.) A versikék megjöttek, a lap «meg»megy. — **Merkur.** (Esztgrm.) Mujkosék, mint látni tetszik, épen a hizójuk keresésében fáradoztak ezen a héten, — mégpedig fájdalom! hiában, — azért az esztergomi álarozos bálban való szereplésükre nem jutott hely. Különbönb pedig nagyon örülünk, hogy téns uraink olyan népszerűek Esztergomban is, a «Görömbölyi Mujkos Gyuri» vizit-kártyáját pedig nagyon köszönjük; eltesszük az «Üstökös» archívumába. — **Kal Andor.** Szives köszönet a jó apróságért a rég nem látott vendégnek! — **G. O-r.** Nem valami rossz, de ebben a formában rossz néven vehetik bizonyos fajnóliék. — **Makranczi.** (Lcse.) Már azt hittük, hogy nyomát veszítettük s elköltöztött L-ről. A lapot megindítjuk. Az elbeszélést a *Twain* ezen a héten elolvassuk.

Több kéziratról jövőre.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

Alapítatott 1857-ben.

Steinschneider Jakab

I. cs. és kir. szab. ágynemű-gyáros.

ő. cs. és kir. fensége Klotild főhercegnő udv. szállítója, számos kitüntetések és szabadalmak tulajdonosa,

BUDAPEST,

Király-utcza 79, saját házában,

bátorkodik a tisztelt közönség figyelmébe ajánlani dusan felszerelt raktárát az ágynemű szakmába vágó összes cikkekben, mint közönségek, **finom és legfinomabb paplanok, ágybetétek, lószőr és tengerfü matrácok, szalmaszakok, pokróczok és takarók, tollak és pelyhek, vasbutorok, továbbá szőnyegek és függönyök, nemkülönbönb diván- és asztaltakarók, stb.**

A kitünő hirben álló

WALDLER és RUDIE

fehérenemű és kelengye-gyár budapesti raktára.

Minden fajtájú **fehéreneműek**, különösen pedig teljes **kiházasítási felszerelések** a legmérsékeltebb áron. **Rajzok és árjegyzékek bérmentve és ingyen.**

Kitüntetve! 1889-ben Párisban az állami aranydíjjal: Gentben 1889-ben az állami ezüstdíjjal.

Az előkelő hölgy-világ Szent-Pétervárott, Bécsben, Berlinben, Londonban és Párisban használja csak **Flora arczport**

Ezen arczpor felismerhetlenül fed és igen érdekes arczszint hoz létre, hasonlóképen az

Eau de Lys Maria Stuart oly hölgyek részére, kik az arczport folyadék alakban inkább kedvelik; **a hatás bámulatos** és még a leggyakorlottabb szem sem ismerheti fel a mesterséges segítséget. Sárga-, tisztátalan-, szeplős-, májfoltos-, napszított-, pattanásos stb. arczbőrű hölgyeknek legmelegebben ajánlható a

Crème Grolich mely sem nem arczpor, sem nem arczkenőcs s használata folytán tiszta, vakító fehér, makula nélküli ifjú arczbőrt nyerhetni. **Főraktár Török József gyógyszer-tárában Budapesten, Király-utca 12. sz.**

Raktáron a következő gyógyfü- és illatszertárakban:

Kochmeister F. utóda Mueff M., váci-utca 28.; Éder illatszertára, városháztér 9.; Müller J. L.; Bretnér L., váci-körút 5.; Nemzetközi árcsarnok, Andrassy-út 32.; Neruda Nándor hatvani-utca 9.; Ujhelyi J., nádor-utca 17. — Továbbá a következő borbély- és fodrász üzletekben: Dorits M., koronaherceg-utca 3.; Dober Ede., kerepesi-út 5.; Marschall P., nádor-utca 20.; Macher K. özv., muzeum-körút 15.; La Roche F., n.-korona-utca 19.; Lizakófszky A., király-utca 36.; Wersching J., egyetem-utca 11.; Biber K., koronaherceg-utca 8.; Cstkós F., kigyó-tér; Fülöpp M., bécsi-utca 4.; Seregi Zs., váci-utca 24.; Heich M., Andrassy-út 7.; Berner J., Andrassy-út 2.; Michelits J., Andrassy-út 17.; Dunay J., Andrassy-út 38.; Michelits J., Károly körút 28.; Schiller J. M., Valéria-utca 17.; Kovács G. M., Valéria-utca 15.; Zwetskenstiel W. Kőbányán.

Figyelmeztetés. Ezen készítményeknek számos merőben értéktelen utánzata van forgalomban, melyek nem csak ártalmasak de a sőt vesz lyesek is.

A legjobb
brünni szöveteket
eredeti gyári árakon szállítja a
Siegel-Imhof
finomposztó-gyár
Brünnen.
Egy elegáns
tavaszi v. nyári
férfi-öltönyre
elegendő egy 3.10 mtr hosszú, azaz négy bécsi rőt **maradék.**
Egy maradék ára
4 rft 80 kr közönséges
7 rft 55 kr finom
10 rft 50 kr finomabb
12 rft 40 kr legfin.

valódi gyapjuszövetből.
Továbbá legnagyobb választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kammarnok, felöltözövek, vadászoknak és turistáknak való loden, szalonöltönyökre való peruvienne és toszking, **hivatalnokok számára szabályszerint előírt posztók**, mosható czernaszövetek, férfiak és fiúk számára, valódi piqúé-mel-lényzövek stb.
Jó árú, minta szerinti és pontos szállításért kezünkédünk. Minták ingyen és bérmentesen.

Szommerécker Károly

étkező kávéháza

Budapesten,

VI. ker., Nagymező- és Szerecsen-utca sarkán.

Kitünő kávéházi italok, kitünő palaezk borok és valódi természetes borok.

Pontos kiszorgalat!!

Minden este **Bunkó Gyula** kedvelt nemzeti zenekar hangversenye!

Reggelig nyitva.

Az "Üstökös" előfizetési ára:

Egész évre	8 rft
Félévre	4 "
Negyedévre	2 "

Kávéház-átvétel.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására hozni, hogy a **Ferencziek bazárában** (belváros) levő **Herold** kávéházat megvettem s azt **ma csütörtökön f. hó 20-án** átvettem. Sok évi főpinczéri működésem a «Virág-bokorhoz» címzett vendéglőben azon reményvel kecsegtet, hogy kitünő kávéházi italok, bel és külföldi hírlapok gazdag választékával, pontos és figyelmes kiszorgalással sikerülend t. cz. vendégeim meglegedését kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel **Kreuter József,**
kávés.

12992

Influenza

betegségnél kitünő szolgálatot tesz a

„Margit“

gyógyviz.
(Magyar Selters.)

Hazai és külföldi orvosi tekintélyek, Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredményel alkalmazzák; tüdő-, gége- és a gyomor hurutos-bántalmainál, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Trieszt, Fiume és hazánkban a kolera megbetegedés ellen.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos **EDESKUTY L.** es. és kir. és szerb kir. udv. ásványviz száll. Budapest.

főraktár
Ugyszintén kapható minden gyógyszer-tárban, fűszerke-reskedésben és vendéglőben 12416